

Astăzi, Miercuri, 9 Iulie, 2025

†) Cinstirea Sfintei Icoane a Maicii Domnului *Îndrumătoarea* de la Mănăstirea Neamț; Sf. Sfințit Mc. Pangratie, episcopul Tavromeniei

Romani 15

7 De aceea, primiți-vă unii pe alții, așa cum și Hristos v'a primit pe voi, spre slava lui Dumnezeu.

8 Căci spun: Pentru adevărul lui Dumnezeu S'a făcut Hristos slujitor al tăierii împrejur¹, ca să se plinească făgăduințele date părinților.

9 Cât despre neamuri, ele să-L slăvească pe Dumnezeu pentru mila Lui, precum este scris: **Pentru aceasta Te voi lăuda între neamuri și numelui Tău îi voi cânta.**

10 Și iarăși zice: Voi, neamuri, **veseliți-vă cu poporul Său.**

11 Și iarăși: **Lăudați pe Domnul toate neamurile; lăudați-L pe El toate popoarele.**

12 Și iarăși, zice Isaia: **Fi-va rădăcina lui Iesei Cel ce Se ridică să domnească peste neamuri; întru Acela neamurile vor nădăjdui.**

13 Iar Dumnezeuul nădejii să vă umple pe voi de toată bucuria și pacea în credință, ca prin puterea Duhului să prisosiți² întru nădejde.

14 Însă, frații mei, și eu însumi sunt încredințat asupra-vă că și voi sunteți plini de bunătate, plini de toată cunoștința, putând și voi înșivă să vă povățuiți unii pe alții.

15 Dar, fraților, v'am scris pe-alo-curii mai cu îndrăzneală, spre a vă face să vă aduceți aminte de harul ce mi-a fost dat de Dumnezeu,

16 să fiu eu slujitor al lui Iisus Hristos la neamuri, preotește slujind Evanghelia lui Dumnezeu, pentru ca prinosul³ neamurilor, sfințit în Duhul Sfânt, să fie bineprimit.

² = Să vă întreceți pe voi înșivă.

³ = Ofranda. Apostolatul e o Liturghie în care sufletele celor convertiți sunt ofranda pe care Iisus Hristos I-o aduce lui Dumnezeu prin mijlocirea oficiantului.

¹ = Al celor tăiați împrejur.

Matei 12

³⁸ Atunci I-au răspuns unii dintre cărturari și farisei: „Învățătorule, vrem să vedem un semn de la tine”⁴...

³⁹ Iar El, răspunzând, le-a zis: „Neam viclean și desfrânat cere semn, dar semn nu i se va da, în afară de semnul lui Iona profetul.

⁴⁰ Că precum a fost Iona în pântecul chitului trei zile și trei nopți, tot așa va fi și Fiul Omului în inima pământului trei zile și trei nopți.

⁴¹ Bărbații din Ninive se vor scula la judecată cu neamul acesta și-l vor osândi, căci ei s’au pocăit la propovăduirea lui Iona; și iată, aici e mai mult decât Iona!

⁴² Regina de la miazăzi se va scula la judecată cu neamul acesta și-l va osândi, căci ea a venit de la marginile pământului ca să asculte înțelepciunea lui Solomon; și iată, aici e mai mult decât Solomon!

⁴³ Iar când duhul necurat a ieșit din om, umblă prin locuri fără apă și caută odihnă și nu găsește,

⁴Un semn extraordinar, o minune prin care Iisus să le dovedească fariseilor că autoritatea cu care le vorbește are și o manifestare concretă. Iisus nu înțelege să răspundă la provocare; semnul va fi propria Sa înviere, pe care o anunță parabolic prin citarea lui Iona.

⁴⁴ apoi zice: Mă voi întoarce în casa mea din care am ieșit; și, venind, o află golită, măturată și împodobită.

⁴⁵ Atunci se duce și ia cu sine alte șapte duhuri mai rele decât el; și ele intră și locuiesc acolo; și starea de pe urmă a omului aceluia se face mai rea decât cea dintâi. Așa va fi și cu neamul acesta viclean”.⁵

Tâlcuire

În orice om care trăiește în păcat fără să se pocăiască locuiește demonul ca într-o casă, diriguind toate ale lui. Atunci când, prin harul lui Dumnezeu, un astfel de păcătos ajunge la zdrobirea de inimă pentru păcate, se pocăiește și încetează a mai păcătui, demonul este izgonit din el. La început, el nu îl tulbură pe cel care s-a pocăit, fiindcă acesta are atunci multă râvnă, care arde pe demoni ca focul și îi lovește ca o săgeată. Mai apoi însă, când râvna începe să se răcească, se apropie din depărtare și demonul cu

⁵*Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

îmbierile sale, însuflând amintirea plăcerilor dinainte și chemând la acestea. Cel ce se pocăiește să se ferească însă de învoirea cu gândurile, căci va ajunge degrabă la dorința păcatului; dacă nici ajuns aici nu-și va veni în sine și nu se va întoarce la starea de trezvie dinainte, căderea nu este departe. Din dorință se naște aplecarea spre păcat și hotărârea de a-l săvârși; păcatul lăuntric este gata, cel din afară așteaptă doar prilejul. Numai să apară acesta, și păcatul e săvârșit. O dată cu acesta, demonul se întoarce și începe să-l mâne pe om din păcat în păcat încă mai iute decât înainte. Acest fapt l-a zugrăvit Domnul prin pilda despre reîntoarcerea demonului în casa curățită și măturată.⁶

⁶ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.